

ENTREVISTA A ÁLVARO DE SOTO, antic Secretari General adjunt de l'ONU

«Hem d'estar molt atents a les sacsejades al Pakistan»

EVA PERUGA

EL PERIÒDICO DE CATALUNYA, 2.01.10

Diversos secretaris generals de l'ONU han posat a les seves mans conflictes més difícils de resoldre que el cub de Rubik. Al Salvador en va sortir airós, però, Álvaro de Soto (Buenos Aires, 1943) diu, amb la ironia que el caracteritza: «Si repasseu el meu currículum, veureu que la meva taxa d'èxits no és gaire alta». Hi figuren Birmània, Xipre, el Sàhara i el conflicte del Pròxim Orient, on aquest diplomàtic peruà va culminar, el 2007, 25 anys de missions a l'ONU.

-¿El 2010 és de transició?

-Tota l'època actual és de transició. L'estructura de poder mundial s'està escalfant després de la guerra freda i les sacsejades del principi del mil·lenni.

-¿Ja hi haurà un paisatge polític postcrisi clar?

-Comença a sorgir una nova actitud cap a la solució de les controvèrsies per la via de l'entesa i la negociació, a diferència de la confrontació d'anys recents.

-Un conflicte latent perillós...

-El principal temor que tinc és que, a mesura que continuï estancat el conflicte arabo-israelià, i més precisament el palestino-israelià, la situació pugui portar a una nova explosió.

-¿Cap on hem de mirar?

-Cap a diversos llocs. Un és l'Iraq, que no està resolt, tot i que s'han fet passos importants. L'Afganistan dependrà molt de com es desenvolupi la nova estratègia dels Estats Units. Sobretot haurem d'estar molt atents a les sacsejades internes al Pakistan.

-¿Guanyar a Kabul per salvar Islamabad?

-Però el Pakistan ha d'estar convençut que l'amenaça per a la seva seguretat prové més de la pressió d'elements subversius, desitjosos d'apropiar-se les seves armes nuclears, que de l'Índia. Progressar en el dossier Índia-Pakistan seria molt important perquè permetria al Pakistan concentrar-se en l'objectiu principal, que crec que tenim tots: estabilitzar-se i no ser un recés de pau per a Al-Qaida.

-¿Por encara a un gran atemptat?

-L'amenaça no ha desaparegut.

-¿És un any decisiu per perdre o per guanyar la partida afganesa?

-Com que Al-Qaida ja no té una presència significativa a l'Afganistan i ha buscat aparentment santuaris al Pakistan, el resultat de la partida afganesa depèn, a mitjà o a llarg termini, que es pugui resoldre el problema intern del Pakistan.

-¿I l'Iraq podrà espavilar-se tot sol?

-Ja no hi ha estats que puguin resoldre els seus problemes completament en solitari. Per estabilitzar-lo, de manera més o menys duradora, és necessària una cooperació entre les potències llunyanes i els països veïns. Per això, l'Iran i els Estats Units podrien, si resolguessin les seves desavinences, cooperar amb l'Iraq.

-¿Reconciliació EUA-Iran mentre l'oposició iraniana pressiona?

-El règim iranià s'adona que la crisi de legitimitat que pateix es pot resoldre buscant l'entesa amb els seus interlocutors estrangers.

-¿Seguiran els EUA sent els líders?

-Sense dubte. No és que els EUA estiguin perdent poder, sinó que el poder d'uns altres països està augmentant. És una espècie de transferència gradual de poder a un ritme lent. Hi ha llocs on si els Estats Units no tenen un paper de primera línia, no es pot avançar.

-¿Obama se la juga en les eleccions del novembre?

-El resultat dependrà de la recuperació econòmica, del compliment del calendari de retirada de l'Iraq i, sobretot, de l'ocupació.

-¿Un any de diplomàcia nuclear?

-En aquest tema sóc més optimista del que ho he sigut en 30 anys, perquè la qüestió nuclear iraniana ha portat les potències nuclears, que tant van promoure el Tractat de No-Proliferació, a adonar-se que encara han de complir molts compromisos. El primer, el desarmament nuclear.

-¿Un atac d'Israel a l'Iran?

-No crec que ho pugui fer sense que els Estats Units hi estiguin d'acord i, ara per ara, no crec que hi estiguin.

-¿Es notarà que Europa compta més gràcies al Tractat de Lisboa?

-Depèn de la capacitat dels europeus de tenir polítiques exteriors unificades. El problema de la unitat no es resol només amb canvis institucionals. Hi ha temes que no estan clarament desenvolupats en el tractat. No sabem quina serà la diferència entre Van Rompuy, Durao Barroso i la presidència rotatòria que hi havia abans. Hem de veure també si els estats membres, particularment els més grans, estan disposats que la Unió Europea funcioni com alguna cosa més que la suma de les seves parts a través de la baronessa Catherine Ashton. Hi ha coses que m'imagino que es definiran els pròxims mesos.

-¿Qui serà el personatge de l'any?

-Obama, com el 2009.

-¿El principal repte en aquest 2010?

-Que els Estats Units i l'Iran s'entenguin.